

Parlementaire onderzoekscommissie  
belast met het onderzoek naar  
mogelijke disfuncties in het  
strafrechtelijk onderzoek "Operatie  
Kelk"

van

VRIJDAG 21 FEBRUARI 2025

Voormiddag

Commission d'enquête  
parlementaire chargée d'enquêter  
sur d'éventuels dysfonctionnements  
dans le déroulement de l'enquête  
pénale baptisée "Opération Calice"

du

VENDREDI 21 FEVRIER 2025

Matin

La réunion publique de commission est ouverte à 11 h 02 et présidée par M. Pierre Jadoul. De openbare commissievergadering wordt geopend om 11.02 uur en voorgezeten door de heer Pierre Jadoul.

**Hoorzitting met de heer Wim De Troy, onderzoeksrechter.**  
**Audition de M. Wim De Troy, juge d'instruction.**

Le **président**: Nous entendons aujourd'hui pour la seconde fois M. De Troy, que je remercie pour sa présence et sa disponibilité. Nous avons tous reçu les observations, commentaires et compléments de M. De Troy relatifs au rapport établi par le Conseil supérieur. L'objectif n'est donc pas de demander aujourd'hui à M. De Troy de nous exposer par le menu ses observations ou commentaires. Par conséquent, si la commission en convient, il me semble plus efficace que chacun puisse lui demander d'apporter des compléments d'information, des ajouts ou des précisions.

J'informe les membres de la commission que, comme j'ai déjà eu l'occasion de le dire à M. De Troy, étant donné qu'il a prêté serment la fois dernière, il ne doit plus prêter serment cette fois-ci puisque son serment couvre l'intégralité de ses interventions. Sommes-nous d'accord sur cette manière de procéder? Pouvons-nous envisager les questions qui sont à soumettre à M. De Troy?

Geen bezwaar? (Nee)

Dan zullen we zo te werk gaan. Mevrouw De Wit krijgt als eerste het woord.

**Sophie De Wit (N-VA)**: Mijnheer de voorzitter, bedankt dat ik de spits mag afbijten vandaag.

Mijnheer De Troy, u bent hier al geweest en een aantal vragen hebben wij u al gesteld. Ik zou graag drie korte vragen stellen.

Wij hebben een hoorzitting gehad met de heer van der Eecken. Tijdens die hoorzitting heeft hij verklaard, ik citeer: "Een saisine van een onderzoeksrechter wordt niet alleen bepaald door de vordering van het parket, die inderdaad zeer ruim en breed werd geformuleerd, maar ook door de stukken die aan de vordering worden gehecht." Die stukken hadden in dit geval enkel betrekking op de zaak aangebracht door de heer Devillé en op de commissie-Halsberghe-Adriaenssens.

Bent u het eens met die verklaring?

**Wim De Troy**: Ik ben het op zich eens met die stelling. De saisine wordt bepaald door de vordering van de procureur of het openbaar ministerie in het algemeen en de daarbij gevoegde stukken. Dat zijn in eerste instantie die twee pv's die betrekking hebben op de verhoren van Halsberghe en in tweede instantie, een paar dagen later, een pv dat betrekking heeft op de stukken van Rik Devillé.

In eerste instantie ging het over de verhoren van Godelieve Halsberghe. De twee pv's daarover heb ik de vorige keer uitvoerig besproken. Ik heb toen ook uiteengezet wat ik daarin gelezen heb. Anderen hebben daarin achteraf niet zoveel gelezen als ik.

**Sophie De Wit (N-VA)**: En de stukken van de commissie-Adriaenssens?

**Wim De Troy**: Ik denk dat ik de vorige keer ook heb gezegd dat die kerkelijke commissie-Halsberghe of -Adriaenssens voor mij één commissie was. Op het moment dat ik belast werd met een gerechtelijk onderzoek, met name over de stukken die Godelieve Halsberghe als voorzitter van die commissie onder zich hield en toen zij een aantal dingen ter sprake bracht over die commissie en de verhouding met de kerkelijke autoriteiten,

hield dat voor mij ook de commissie-Adriaenssens in. Dat was voor mij een en dezelfde commissie.

**Sophie De Wit (N-VA):** Dan wil ik u even een verklaring van de heer Delmulle voorleggen. Hij zei dat er werd afgesproken dat het federaal parket, behalve de klachten met burgerlijke partijstelling die bij uzelf zijn ingediend, zou focussen op het onderzoek naar schuldig verzuim. De lokale parketten die tijdens hun onderzoek aanwijzingen van schuldig verzuim zouden hebben, dienden die dossiers aan het federaal parket te bezorgen, met het oog op de toevoeging aan het dossier Kelk.

We hebben uit de hoorzittingen al begrepen dat er eigenlijk niet zoveel feedback vanuit die lokale parketten is gekomen. We zijn nu zoveel jaren verder. Was die opsplitsing volgens u een efficiënte werkwijze?

**Wim De Troy:** Mijn visie daarover is niet zo breed als die van collega Delmulle of collega Pellens. Ik heb dat trouwens voorbereid, want ik heb hun verhoren ook bekeken. We zaten met een heel aantal gevallen van mogelijk seksueel misbruik. Daarnaast was er de vraag wat de kerkelijke overheden hebben gedaan om dat te bestrijden, om verdere gevallen te voorkomen. Door de arresten die gevelde zijn door de KI en die eigenlijk een wezenlijke invloed op het verloop van het gerechtelijk onderzoek hebben gehad, zaten we met een aantal gevallen van seksueel misbruik of mogelijk seksueel misbruik die niet meer tot de saisine behoorden.

Waren die arresten er niet geweest, dan zou naar mijn mening het procedé van de uitbesteding van zaken en het wachten op feedback nooit hebben plaatsgevonden. We zaten echter met een probleem door die arresten. We hadden een aantal feiten die buiten onze saisine waren gevallen.

Ik heb het speciaal nog eens opgezocht. Wij hebben derhalve gewoon toepassing van de wet gemaakt. Ik heb daar natuurlijk over gesproken met Johan Delmulle en Lieve Pellens. Dat spreekt voor zich. Ik citeer artikel 56, § 1, vijfde lid, van het Wetboek van strafvordering. Het betreft een heel kort artikel, dus ik neem de vrijheid om het even voor te lezen: "Wanneer hij" – dat is de onderzoeksrechter – "in de loop van een gerechtelijk onderzoek feiten ontdekt die een misdaad of een wanbedrijf kunnen uitmaken dat bij hem niet is aangebracht, stelt hij de procureur des Konings hiervan onmiddellijk in kennis."

"Lorsqu'au cours d'une instruction, le juge d'instruction découvre des faits susceptibles de constituer un crime ou un délit dont il n'est pas saisi, il en informe immédiatement le procureur du

Roi."

Daarvan hebben wij toepassing gemaakt. Die feiten moest ik meedelen, want ik kon die niet onderzoeken. U zult dat ook terugvinden wanneer u het strafdossier inkijkt. Al die feiten zitten in kartons 60-70. Dat werd ook allemaal doorgesproken met Peter De Waele en Anne Beeckman. We maakten dus een lijst van alle feiten die we door de arresten niet meer konden onderzoeken. Per feit werd er een pv opgesteld. In totaal hebben we zo'n 60- à 70 feiten meegedeeld aan het parket. Elk pv begon met: "Onderzoeksrechter De Troy te Brussel voert een onderzoek naar mogelijk schuldig verzuim lastens personen die kennis kregen van seksueel misbruik binnen een pastorale omgeving. Naar aanleiding van dit onderzoek kreeg hij kennis van een groot aantal feiten die zedenmisdriven kunnen uitmaken. Die feiten zouden buiten de saisine van de onderzoeksrechter vallen, zoals afgelijnd door de inleidende vordering en de aanvullende vordering en de klacht met burgerlijke partijstelling. De onderzoeksrechter heeft in overleg met het ambt van de federale procureur aan onze diensten de opdracht gegeven deze individuele dossiers van mogelijk seksueel misbruik ter beschikking van de federale procureur via zijn ambt over te maken."

Dat is wat we hebben gedaan. In mijn ogen moesten we dat doen. We hadden geen keuze. Ik heb dus op basis van dat artikel... U zult ook telkens mijn kantschrift terugvinden waarin staat dat ik overeenkomstig artikel 56 dat pv met die feiten meedeel. Daarna was het aan de federale procureur om te beslissen wat hij daarmee deed. Hij had in theorie ook die feiten opnieuw kunnen toevoegen, maar ik zal de experts zich daarover laten uitspreken, want er waren nog arresten. Op dat ogenblik leek het mij echter logisch dat de lokale parketten die feiten verder zouden onderzoeken. Over de feedback en de verhouding tussen de lokale parketten en het federaal parket kan ik uiteraard verder niets zeggen.

Dat was het procedé. Het is niet zo dat ik beslist heb om dat allemaal zo te doen. Dat is een verkeerde voorstelling van zaken. Het is het federaal parket dat de beslissing genomen heeft om die feiten te bezorgen aan de lokale parketten voor verder onderzoek. Ik heb die gewoon meegedeeld aan de federale procureur omdat ik dat moest doen op basis van de wet.

**Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen):** Van de feedback die wij gevraagd hebben aan de lokale parketten, is weinig of niets teruggekomen. Nochtans is het een heel groot onderzoek, met heel veel feiten. Was het eigenlijk wel verstandig of een goede keuze op dat moment om te beslissen

om die individuele dossiers, los van schuldig verzuim, allemaal naar de lokale parketten te sturen?

Dan was er immers geen helikopterzicht meer. Het was de bedoeling dat er een helikopterzicht zou zijn met betrekking tot schuldig verzuim. De rode draad doorheen alle dossiers kon men echter onmogelijk zien of reconstrueren wanneer alle individuele dossiers naar de individuele parketten zouden gaan. Was het eigenlijk geen opdracht geweest voor het federaal parket om het hele onderzoek te voeren?

**Wim De Troy:** Ik ben het onderzoek gestart met een aantal feiten, waarvan ik op dat moment dacht dat die feiten tot mijn onderzoek behoorden. Dan kwamen er arresten van de KI waardoor bepaalde zaken weg moesten. Een aantal feiten kon ik daardoor dus niet verder onderzoeken.

De vraag of de procureur dan heel eenvoudig die feiten opnieuw, via een gewone vordering, bij het dossier kon voegen, is een vraag die ik liever eerst aan de experts wil voorleggen. Bestond die mogelijkheid eigenlijk juridisch? Had de procureur de feiten die we uit het dossier gehaald hebben door de arresten, opnieuw kunnen voegen bij het dossier tot verder onderzoek?

**Benoît Dejemeppe:** Ik zie geen bezwaar.

**Wim De Troy:** Dan was dat een mogelijkheid geweest voor de federale procureur. Op het moment dat ik op basis van artikel 56 die dossiers meedeelde aan de federale procureur, had de federale procureur dus juridisch de mogelijkheid om ze terug te sturen naar mij met een nieuwe vordering tot verder onderzoek, in plaats van ze naar de lokale parketten te sturen. Dat is een beslissing geweest van de federale procureur. Dat heeft uiteraard de zaken niet vergemakkelijkt, dat spreekt voor zich.

**Axel Weydts (Vooruit):** Mijnheer de voorzitter, we weten dat een aantal slachtoffers de hoorzittingen van thuis uit probeert te volgen. Blijkbaar is er op dit moment geen livestream voorzien op de website van de Kamer. Kan dat nagegaan worden, zodat die mensen de hoorzitting kunnen volgen? Ik heb het zelf net geprobeerd en er is inderdaad geen livestream.

De **voorzitter:** We zullen dat nakijken. Mevrouw De Wit, u hebt nog een derde vraag?

**Sophie De Wit (N-VA):** Inderdaad. De heer Delmulle heeft gezegd dat u met de huiszoekingen die u hebt verricht bij de commissie-Adriaenssens het proces bij het federaal parket hebt doorkruist

op grond van het protocol dat was afgesproken met de minister van Justitie en het College van procureurs-generaal. Ik hoor graag uw reactie op die uitspraak.

**Wim De Troy:** Dat heeft de werking op basis van dat protocol ontegensprekelijk doorkruist, maar ik was niet op de hoogte van dat protocol. Trouwens, als ik daarvan op de hoogte geweest zou zijn, dan zou ik van mening geweest zijn dat die werkwijze niet kon en dat het gerecht daar moest optreden. Ik heb die stukken ook bij mijn nota gevoegd. Dat is, in mijn ogen althans, ook bevestigd tijdens de verschillende verhoren van Peter Adriaenssens in het onderzoek. Hij was in het begin heel verontwaardigd, waarvoor ik alle begrip heb, maar zei naderhand dat hij niet alleen daar was om de slachtoffers op de een of andere manier te begeleiden, maar ook om zelf onderzoek te voeren naar het schuldig verzuim. Hij noemde dat anders, maar dat is een kwestie van semantiek. Dat heeft de werking van die commissie inderdaad doorkruist.

**Sophie De Wit (N-VA):** Ik dank u voor uw antwoord.

De **voorzitter:** Zijn er geen vragen meer van de N-VA-fractie? (*Nee*)

Voor het Vlaams Belang is er niemand aanwezig.

Vous demandez la parole pour le groupe MR, madame Delcourt? (*Non*)

La parole est à M. Aouasti.

**Khalil Aouasti (PS):** Monsieur le président, compte tenu de l'actualité, j'aurais voulu poser une question qui est en lien. Monsieur De Troy, vous avez démissionné en avril 2012. Nous sommes en février 2025 et le dossier a été communiqué par le parquet fédéral en septembre 2014, à l'époque, et la première audition de règlement de la procédure aurait dû avoir lieu en novembre 2014. Quel est votre sentiment vis-à-vis de tout cela? Est-ce qu'à l'époque, vous envisagiez un tel retard dans la procédure qui nous amène aux conséquences dramatiques d'aujourd'hui?

**Wim De Troy:** Ik kan alleen maar herhalen wat ik daarover de vorige keer gezegd heb. Ikzelf was belast met het onderzoek tot eind maart 2012. Als ik zo vrij mag zijn, ik meen in alle bescheidenheid dat ik er van juni 2010 tot maart 2012 heel hard aan gewerkt heb. U kunt dat zien in het dossier zelf. Nadien is er ook hard aan gewerkt. Peter De Waele kan het niet meer zeggen, maar Anne Beeckman kan nog altijd getuigen dat er heel hard aan gewerkt is.

Daarna heeft het dossier door een aantal procedures vertraging opgelopen. Ik vind dat bijzonder jammer. Ik vind dat echt heel jammer, maar het is niet aan mij om te zeggen dat iemand... Of, om de terminologie van de Hoge Raad te gebruiken: waar zit er een disfunctie? Ik vind dat eigenlijk een raar woord, maar goed. U zult dat moeten uitzoeken.

**Le président:** Je vous remercie, monsieur De Troy. Voulez-vous évoquer d'autres éléments, monsieur Aouasti? (*Non*)

Je ne vois personne pour le PTB ni pour Les Engagés.

Voor de Vooruitfractie krijgt de heer Weydts het woord.

**Axel Weydts** (Vooruit): Mijnheer De Troy, bedankt om voor de tweede keer naar hier te komen. Ik dank u ook voor de opmerkingen die u ons schriftelijk hebt bezorgd. Ik wil op een aantal ervan wat dieper ingaan, in functie van het verslag en onze conclusies.

In eerste instantie wil ik het even hebben over het protocol tussen de commissie-Adriaenssens en het openbaar ministerie. Er is een punt dat mij blijft intrigeren. U zegt dat u daar niet door gebonden was. Dat hebt u duidelijk gezegd in de vorige zitting en u hebt het ook schriftelijk bevestigd in uw opmerkingen. Het blijft mij intrigeren dat de minister van Justitie op de dag van de huiszoeken tot tweemaal toe contact opnam met de procureur-generaal om te melden dat die huiszoeken wel degelijk in strijd waren met het protocol. Ook de brieven van de procureur-generaal aan de procureur des Konings waren in dezelfde zin opgesteld. Kunt u daar enig licht op werpen? Kunt u verklaren op welke manier die huiszoeken in strijd met het protocol zouden kunnen zijn? Ik trek nu even mijn stoute schoenen aan. Is mijn aanvoelen correct dat het protocol net was opgesteld om te vermijden dat de dossiers van de commissie in beslag zouden moeten worden genomen?

**Wim De Troy:** Ik heb opzoeken gedaan over dat protocol omdat dit het voorwerp van discussies was in een vorige parlementaire commissie, in 2010 en 2011. Sommigen van u maakten toen al deel uit van die commissie. Ik heb het verslag daarover gelezen, met de tussenkomsten van de verschillende toenmalige procureurs-generaal, de bevindingen en de meningsverschillen daarover binnen de parlementaire commissie zelf. Ik heb in mijn nota ook een tussenkomst van toenmalig procureur-generaal Schins geciteerd. Hij zei

letterlijk dat het de bedoeling was – of toch een van de bedoelingen – van de commissie-Adriaenssens om precies te beletten dat die dossiers in beslag genomen zouden moeten worden. Dat heeft hij letterlijk verklaard en ik citeer dat ook als bijlage in mijn nota. De vraag of de huiszoeking dat protocol schond vind ik de verkeerde vraag. De vraag is of dat protocol een wet schendt of niet.

Dat lijkt mij eerder de juiste vraag, maar ik zal daar niet op antwoorden. In elk geval, ik wist het niet, ik was er niet door gebonden en u zult ook in geen enkel arrest van de KI, van het Hof van Cassatie of van om het even wie in deze zaak iets terugvinden dat zegt dat ik iets misdaan heb in verband met dat protocol. Men zal nooit aanvoeren dat ik daar iets gedaan heb wat niet kon.

Bij het herlezen van het strafdossier is mijn oog op één ding gevallen dat mij toen was ontgaan, met name in de eerste vordering van de procureur-generaal, dus de vordering die opgesteld werd in juli 2010, waarin de procureur-generaal vroeg om de huiszoeken bij de commissie-Adriaenssens nietig te verklaren. Verder zegt hij daarin dat Mechelen voor hem oké is, buiten een briefwisseling, maar dat is een randverschijnsel. In die schriftelijke vordering, die ook in het strafdossier zit, zult u evenmin lezen dat ik een protocol zou hebben geschonden, maar er staat wel één zinnetje in dat mij toen niet opgevallen is en nu uiteraard wel, waarin staat dat het algemeen geweten is dat de commissie-Adriaenssens zich bezighield met de klachten van seksueel misbruik daarin. Nu lees ik dat op een andere manier dan toen, maar dat is volgens mij de enige verwijzing naar dat protocol, weliswaar zonder het protocol bij naam te noemen.

**Axel Weydts** (Vooruit): Oké, dat begrijp ik. Het is wel een gegeven dat het kabinet van de minister de hele tijd zwaait met dat protocol om te zeggen dat die huiszoeken eigenlijk niet correct verlopen zijn, want dat hield dat protocol in.

U vraagt terecht of dat protocol al dan niet in strijd is met de wet. Dat is dus toch een element van belang. Als we enkel het protocol hadden gevolgd, dan denk ik dat heel wat dossiers niet tot bij het parket dreigden te komen. Als men zuiver het protocol had gevolgd, dan waren de geheime archieven die de kerk niet aan de commissie wou bezorgen, niet bij u terechtgekomen. In verband met die geheime archieven hebt u ons zelf de notulen van de vergadering van de bisschoppenconferentie van 10 juni bezorgd. Daarin staat letterlijk: "*Les archives secrètes des diocèses ne seront pas transmises à la commission.*" Bij de kerk bestond dus echt wel een intentie om die geheime archieven, wat die dan ook

mogen zijn, niet te bezorgen aan de commissie.

Wat ik ook vreemd vind, is dat de commissie zelf een selectie maakte van wat al dan niet aan het parket bezorgd zou worden. Ik vind het een beetje vreemd dat die commissie zelf kan oordelen over wat naar het parket moet gaan en wat de commissie bij zich houdt en niet aan het parket bezorgt.

Volgens mij toont dat toch voldoende aan dat die huiszoeken meer dan nodig waren. Anders hadden wij nooit over een aantal documenten kunnen beschikken. De kerk had duidelijk de intentie om een aantal dingen niet aan het gerecht te bezorgen. Dat lees ik althans in het verslag van de Bisschoppenconferentie. Bent u het eens met die interpretatie?

**Wim De Troy:** Op het moment dat ik beslist heb om die huiszoeking te doen, vond ik dat ik die mocht doen. De KI heeft echter beslist dat dit buiten mijn saisine viel.

**Axel Weydts (Vooruit):** Dat is een vrij beperkt antwoord, maar ik kan het maar proberen.

**Wim De Troy:** Als ik aan de andere kant van de ... had gezeten, dan ik had ik uw vraag kunnen beantwoorden. Ik zit echter in een andere positie. Dat begrijpt u toch?

**Axel Weydts (Vooruit):** Daar heb ik begrip voor. In mijn positie moet ik echter proberen een aantal dingen van u te weten te komen.

Wat de snelheid van de huiszoeken betreft, zei u in uw eerste hoorzitting: "Peter De Waele had van Halsberghe ook mondeling gehoord dat de kerk haar archief wilde recupereren, dat blijkt ook uit navolgende stukken. Als u daar vragen over hebt, kan ik daar dieper op ingaan." We zijn daar toen niet dieper op ingegaan, maar vandaag hebben we de gelegenheid om dat wel te doen. In uw schriftelijke commentaar bent u daar wel wat verder op ingegaan.

Wat waren de concrete aanwijzingen dat de kerk de dossiers van Halsberghe wilde recupereren? In de vorige hoorzitting zei u dat u het niet normaal vond dat die dossiers in juni nog steeds op het bureau van directeur Velle van het Rijksarchief lagen, terwijl die reeds in januari door mevrouw Halsberghe waren overhandigd. Had u het gevoel dat die dossiers niet in goede handen of veilig waren bij het Rijksarchief?

**Wim De Troy:** Op 21 juni ben ik na het korte onderhoud dat ik had met de procureur des Konings in de aanwezigheid van Liesbeth

Verlinden en Peter De Waele met die laatste naar mijn bureau gegaan. Daar heeft hij mij mondeling gezegd dat Halsberghe bang was, aangezien ze telefoontjes had gekregen met de melding dat ze achter haar dossiers aan zaten. Dat was één aspect. Ik vond het een beetje lastig, zoals ik al eerder heb gezegd, dat hij toen al contact had opgenomen met de directeur van het Rijksarchief om die dossiers op te halen en dat die dossiers na een half jaar nog steeds niet gearchiveerd waren, maar wel in het kantoor van de directeur zouden blijven liggen zijn. Dat vond ik niet normaal en ik heb toen het zekere voor het onzekere genomen en gezegd dat we snel moesten zijn.

Als men bij het Rijksarchief zou weten dat het gerecht ging komen voor de dossiers, kon het snel gaan. Dat is een van de redenen waarom ik zei dat wij niet mochten wachten.

**Axel Weydts (Vooruit):** Dat is heel duidelijk.

Ik wil het ook even hebben over het gebrek aan medewerking van de kerk bij de huiszoeken. U hebt in uw schriftelijke commentaar verklaard dat u helemaal geen informatie kreeg en dat men bij de kerk nog nooit had gehoord van dossiers inzake seksueel misbruik. Dat werd daar blijkbaar gesteld op het moment van de huiszoeken.

Dat is heel vreemd en opmerkelijk. Wij vinden dat denklijk allemaal vreemd. Bijvoorbeeld, een maand eerder, op 19 mei, werd in alle kerken van ons land een pastorale brief voorgelezen, waaruit ik citeer: "Door te zwijgen werd er voorrang gegeven aan de goede naam van het kerkelijk instituut of een kerkelijke persoon boven de waardigheid van het kind als slachtoffer. Daders kregen een nieuwe kans terwijl slachtoffers door het leven gingen met kwetsuren die niet of nauwelijks konden genezen." Dat is voorgelezen in alle kerken van ons land op 19 mei, dus een maand voor de huiszoeken.

De kerk geeft daarin eigenlijk zelf toe dat ze de daders een nieuwe kans heeft gegeven. Dan moet ze dus minstens weet hebben gehad van het feit dat er dingen aan de hand waren. Er zijn ook nog bisschoppenconferenties geweest waarop daarover is gesproken. Ik heb het daarstraks gehad over *les archives secrètes*. Op de dag van de huiszoeking zelf was er ook een bisschoppenconferentie aan de gang, met onder agendapunt 5 de vraag of zij oude dossiers inzake pedofilie wel of niet moesten overdragen aan de commissie.

Hoe kan de kerk dan beweren dat ze nooit heeft gehoord over dossiers inzake seksueel misbruik? Dat is nochtans wat aan u is verklaard op de dag

van de huiszoeking. Klopt dat? Hoe ervaart u dat? Heeft men dat daar werkelijk zo gezegd, dat zij helemaal niets wisten van dossiers in die zin? Heeft men dat daar effectief zo gezegd op die dag?

**Wim De Troy:** Absoluut. Ik bevestig wat ik daarover heb geschreven in een pro justitia, die ik heb opgesteld. Ik bevestig dat hier. Wij zijn daar aangekomen, we hebben ons kenbaar gemaakt en toegelicht waarom wij daar waren. Wij hebben alles uitgelegd. Ik heb ook gevraagd naar de dossiers inzake seksueel misbruik. Ik heb daar van ongeveer iedereen gehoord dat zij niets wisten van dergelijke dossiers.

Ik heb op een bepaald moment een confrontatie gehouden tussen drie dames die daar als burger werkten. Een van die dames was trouwens op dat ogenblik op retraite in Orval. We zijn haar gaan halen, omdat iedereen naar die dame verwees als degene die die stukken bijhield. En ze verwezen naar elkaar. Men wist niet waar de notulen gehouden werden. Niemand wist iets van dossiers met betrekking tot seksueel misbruik. Men heeft het recht om te zwijgen als men verhoord wordt. Iedereen heeft dat recht. Ik weet niet of het toen al zo uitdrukkelijk in de wet stond als vandaag. Als iemand zegt van niets te weten, dan is dat het goed recht van die persoon.

Ik bevestig dat het zo gebeurd is tijdens die huiszoeking. Dan moet men gewoon zelf gaan zoeken. Daarom heeft het zo lang geduurd. Het had op twee à drie uur afgelopen kunnen zijn, maar het heeft een hele dag geduurd, omdat niemand van iets wist en we dus zelf moesten gaan zoeken.

**Axel Weydts (Vooruit):** Omdat men zei dat men van niets wist. Als men de voorgaande feiten, de pastorale brief en de agenda's van de bisschoppenconferenties, bekijkt, ziet men dat men wel degelijk wist dat er dossiers met betrekking tot seksueel misbruik waren.

U hebt gelijk, men heeft het recht om te zwijgen. Er is echter een verschil tussen niets zeggen en zeggen dat men geen weet heeft van dossiers met betrekking tot seksueel misbruik, terwijl dat het al twee keer op de agenda van de bisschoppenconferenties had gestaan en dat er zelfs een pastorale brief was voorgelezen in alle kerken van ons land. Maar goed, dat is voor rekening van de kerk, denk ik.

Mijnheer De Troy, ik wil het ook even hebben over de uitbreidende vordering van schuldig verzuim. We spreken over 25 juni 2010. Op de hoorzitting van 8 januari zei u daarover: "Het onderzoek naar schuldig verzuim is echter heel moeilijk geworden door de nietigverklaring van de huiszoekingen in

Leuven van Adriaenssens. Daar waren immers de meeste gegevens om te exploiteren in het kader van schuldig verzuim."

Ik begrijp dat eerlijk gezegd niet zo goed. In de schriftelijke nota die u aan de commissie hebt bezorgd, licht u bij uw commentaar op pagina 17 van het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie vier elementen toe die aanleiding waren voor de vordering schuldig verzuim. Daarbij is alleen sprake van de dossiers bij Rik Devillé en Godelieve Halsberghe.

Kunt u dat even verduidelijken? Wat was precies de aanleiding voor de vordering schuldig verzuim? Waarom zei u dat de dossiers van de commissie-Adriaenssens daartoe de meeste gegevens bevatten? Kan het zijn dat de dossiers van Devillé en Halsberghe, alsook de inbeslaggenomen dozen in Mechelen, daarvan ook elementen bevatten? Hebben we de schriftelijke nota correct begrepen dat er in totaal 62 dossiers van Devillé waren en 33 dossiers van Halsberghe?

In de pers is er vaak sprake van duizenden dossiers over kindermisbruik die de heer Devillé heeft verzameld. Klopt dat dan niet? Klopt het dat het aantal dossiers bij de commissie-Adriaenssens in de honderden liep, vooral na de persconferentie van 23 april 2010? Kunt u wat meer informatie over het aantal dossiers geven?

**Wim De Troy:** Alles begint met de verklaringen van Godelieve Halsberghe en de dossiers die zij als voorzitter van die commissie heeft. De gegevens die de commissie heeft of de dossiers van die commissie zijn dus eigenlijk de basis voor het onderzoek, de basis voor de feiten van seksueel misbruik en de reactie daarop van de kerkelijke autoriteiten. Daarbij aansluitend, zoals ik heb gezegd, is de commissie-Adriaenssens de voortzetting daarvan. Dat is eigenlijk een zeer belangrijk gegeven voor het onderzoek.

Daarbij aansluitend komt Rik Devillé, die eigenlijk in de tijd voordien aangifte had gedaan, maar dat wordt pas nadien bij het dossier gevoegd. Dat zijn eigenlijk de twee grondslagen voor het onderzoek, de commissie en Rik Devillé. Soms is er een overlapping tussen beide, maar soms ook niet.

Mechelen was in mijn ogen eigenlijk om te controleren wat de commissie beweert en wat Rik Devillé beweert. Dat is een check, want men verwijt een aantal dingen aan de kerkelijke autoriteiten. Ik wilde dus nagaan of dat klopte of niet.

Als het deel van Adriaenssens wordt weggehaald, dan is er een belangrijk deel van de grondslag van het onderzoek weg, wat ook zijn gevolgen heeft

voor Mechelen.

**Axel Weydts** (Vooruit): Ik heb nog een drietal vragen, mevrouw de voorzitter. Over de opheffing van het embargo staat in het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie dat er het best kan worden verduidelijkt wie als enige de beslissing moet nemen om het embargo al dan niet op te heffen.

Voor de conclusies van deze commissie had ik graag geweten wat uw visie daarop is. Wie zou volgens u de beslissing moeten nemen om al dan niet een embargo op te heffen?

**Wim De Troy**: De beste situatie is dat beide betrokken personen daarover een akkoord hebben. De onderzoeksrechter heeft een heel goed beeld van wat er in het onderzoek zit en wat de risico's zijn. De federale procureur moet daar altijd bij betrokken zijn, omdat dat verregaande gevolgen heeft voor de encoding van de pv's bij de politie en de controle daarop. Die beslissing moet dus altijd gezamenlijk genomen worden. Beiden moeten akkoord gaan dat er al dan niet een embargo komt en wanneer het opgeheven moet worden. De ene of de andere kan niet zeggen dat het embargo opgeheven moet worden. Daarover moet er een akkoord zijn. Ik vond de toenmalige situatie de beste situatie.

**Axel Weydts** (Vooruit): Bedankt, uw visie daarop is duidelijk.

Nu wil ik het even hebben over...

**Wim De Troy**: Mag ik daar nog even iets aan toevoegen? Sorry dat ik u onderbreek.

Een bijkomend aspect in deze zaak was dat het embargo was toegekend voor drie maanden. Ik vond dat meer dan terecht, zeker omdat de pers er zo op was gesprongen en er constant over bezig was. Ik vond dat dus meer dan gerechtvaardigd. Een van de redenen waarom er een soort meningsverschil was, dat voor de rest de samenwerking met Johan Delmulle nooit heeft beïnvloed – laat dat duidelijk zijn –, was dat hij de afspraak van drie maanden voortijdig beëindigde. Dat is echter bijkomend.

**Axel Weydts** (Vooruit): Dat is natuurlijk de moeilijkheid. Als er onenigheid is tussen het federaal parket en de onderzoeksrechter, wie heeft dan het laatste woord? Wie beslist er om een embargo al dan niet op te heffen?

**Wim De Troy**: Normaal gezien vormt dat geen enkel probleem. Johan Delmulle mag mij tegenspreken als hij er niet mee akkoord gaat, maar ik heb de vorige keer ook al gezegd dat het

feit dat de huiszoeken in Mechelen voor zoveel media-aandacht hebben gezorgd – tot grote ergernis van een aantal mensen – volgens mij heeft meegespeeld in zijn beslissing om dat embargo voortijdig op te heffen. In de brief waarin hij zegt ermee te stoppen, verwijst hij naar de grote zichtbaarheid van de huiszoeking. Daaruit leid ik af dat dat een van de redenen was om te stoppen. Normaal gebeurt zoiets niet. Dat wordt afgesproken en dan wordt dat embargo van kracht. Als de omstandigheden veranderen, zit men samen en heft men het al dan niet op, maar hier ging het om een bijzondere situatie.

**Axel Weydts** (Vooruit): Ik wil even dieper ingaan op het onderzoek van de in beslag genomen dozen. Hoe heeft de federale gerechtelijke politie daaraan kunnen werken? Procureur Delmulle heeft in zijn hoorzitting daarover het volgende verklaard: "Het eerste punt betreft 931 dozen uit het aartsbisshoppelijk paleis die bij Godfried Danneels in beslag zijn genomen. Ze zijn sinds juli 2010 onderzocht door de speurders. Zij hebben ingescand wat relevant was voor het onderzoek, ongeveer een derde daarvan." Van de 931 dozen waren er dus 285 relevant.

Verder stelde hij dat al de onderzoeksdaten die werden gesteld op die relevante stukken regelmatig zijn gebleken. Dat is een van de sterke punten hier. Maandag verklaarden de bisschoppen in een persbericht na de beslissing van de raadkamer: "Deze documenten werden voor de teruggave grondig gecontroleerd en werden door de onderzoeksrechters gekopieerd voor het dossier."

Klopt het dat het onderzoek van die documenten door de speurders al startte in juli 2010, dus vrijwel meteen na de huiszoeking? Klopt de bewering van de bisschoppen dat alle documenten door de onderzoeksrechters werden gekopieerd of gaat het effectief over een derde dat werd ingescand? Klopt de uitspraak dat slechts een derde van de dozen relevant was? Op basis waarvan werd dan gezegd dat een derde relevant en twee derde minder relevant was? Zijn we er zeker van dat er in die twee derde geen relevante stukken zaten?

Daarnaast heb ik nog een vraag over de praktische werkwijze. U spreekt over ingescande documenten in 2010. Het is toch moeilijk om daarmee te werken, alleen al omdat een zoekfunctie niet gebruikt kan worden? In die ingescande documenten hebt u niet de mogelijkheid om bijvoorbeeld namen op te zoeken, laat staan de schrijfwijze van namen. Mijn naam kan bijvoorbeeld gespeld worden met ts of dts en met een i of een y. Ik vraag me af of het niet heel moeilijk doenbaar is om te werken met ingescande

documenten, zeker in 2010. Dan laat ik nog buiten beschouwing dat u niet over artificiële intelligentie beschikte. Kunt u daarover wat meer info geven?

**Wim De Troy:** Die vraag is heel moeilijk te beantwoorden. In die dozen zaten ook vrij veel handgeschreven documenten, maar vrij snel is men begonnen, op mijn uitdrukkelijk verzoek, met het analyseren van die dozen. Ook vrij snel heeft men een aantal dozen kunnen evacueren, omdat men vaststelde dat de inhoud ervan er niets mee te maken had, omdat die evident over totaal andere dingen gingen. Nu wil ik mij er echt niet achter verschuilen, integendeel, want ik heb mij zo goed mogelijk voorbereid, maar ik kan op dit ogenblik niet dieper op uw vraag ingaan. Eigenlijk zou u dat aan de politiediensten moeten vragen. Ik denk nog altijd – ze zal het mij niet kwalijk nemen dat ik haar vernoem – dat mevrouw Anne Beeckman daarin naast Peter De Waele ontzettend veel werk heeft verricht. Zij heeft ook die analyses allemaal gemaakt. Als ik mij niet vergis, is zij ook gehoord door de Hoge Raad voor de Justitie. Het is voor mij zo lang geleden, dus iets anders kan ik u niet antwoorden, want hoe dat praktisch werkt, weet ik op zich niet.

**Axel Weydts (Vooruit):** Mijnheer De Troy, voor alle duidelijkheid, ik verwijt u helemaal niets.

**Wim De Troy:** Ik zou u liever willen antwoorden, maar het gaat over een heel groot dossier, waarin heel veel gebeurd is, en het is al zo lang geleden. Om u te helpen, stel ik voor dat u het vraagt aan mevrouw Beeckman, want zij zal daarop perfect kunnen antwoorden. Als zij daarvoor lastig is op mij...

**Axel Weydts (Vooruit):** Dank u wel, mijnheer De Troy.

Mijnheer de voorzitter, voorlopig houd ik het hierbij.

De **voorzitter:** Heeft de cd&v-fractie vragen of opmerkingen? Mevrouw Grillaert? (Nee)

De heer Van Hecke heeft het woord.

**Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen):** Mijnheer De Troy, vooreerst, mevrouw Beeckman zal op vraag van de commissie ook worden gehoord, omdat ze naast de heer De Waele een belangrijke rol heeft gespeeld bij de federale gerechtelijke politie.

Ik dank u voor uw nota met opmerkingen bij het verslag van de Hoge Raad. Ik wil u graag drie opmerkingen voorleggen. Ten eerste, we hadden het daarnet nog over de huiszoekingen op het aartsbisdom paleis en de privéwoning. U schrijft in uw nota: "In de in Mechelen in beslag

genomen stukken zullen inderdaad brieven, dossiers teruggevonden worden met betrekking tot feiten behandeld door de commissie-Halsberghe maar die eerst op bevel op onderzoeksrechter Calewaert en later door de arresten van de KI niet meer onderzocht zullen worden". U citeert uit een navolgend pv. Ik haal daar een stukje uit: "De verbalisanten delen mede dat bij de huiszoeking in het aartsbisdom Mechelen briefwisseling en of dossiers werden teruggevonden van volgende feiten behandeld door de commissie onder het voorzitterschap van mevrouw Halsberghe." Dan volgen er een hele reeks codes en nummers van fardes. Ik lees verder: "Er werden eveneens briefwisseling en/of dossiers teruggevonden van volgende feiten gemeld bij Henri Devillé (Rik Devillé) en of de Werkgroep Mensenrechten in de Kerk". In het pv staan ook de betreffende stukken opgesomd. Ik citeer verder: "Ingevolge de hoger geschetste omstandigheden zijn wij niet kunnen overgaan tot een analyse van deze briefwisseling en dossiers".

In het pv staat er dus wat men daar gevonden heeft, namelijk briefwisseling over dossiers die mevrouw Halsberghe heeft aangebracht of gecommuniceerd aan de heer Rik Devillé. We waren met een paar aanwezig in de hoorzitting van 2010, 2011 bij de ondervraging van aartsbisdom Danneels en die verklaarde in alle toonaarden dat hij nog nooit, nog nooit een klacht van de heer Devillé had ontvangen, dat hij van niets wist. De heer Devillé zat toen in de tribune met zijn handen in het haar, gebarend wat de aartsbisdom toch zei. Aangezien de commissie geen onderzoekscommissie was, hoefde Danneels geen verklaringen onder ede af te leggen. Bovendien hadden wij het strafdossier niet.

Het citaat uit het proces-verbaal toont echter aan dat op dat moment de aartsbisdom niet de waarheid heeft verteld. Of hij moet van niets geweten hebben.

We hebben dat teruggevonden. Ik weet niet of u op mijn vraag kunt antwoorden, maar als in het proces-verbaal staat dat er briefwisseling is gevonden, gaat het dan alleen over inkomende briefwisseling, gericht aan de aartsbisdom, of zat er ook briefwisseling in over die dossiers waarin de aartsbisdom zelf of iemand anders van het aartsbisdom daarop geantwoord heeft, of brieven heeft gestuurd? Weet u dat?

**Wim De Troy:** Nee, daar kan ik u niet op antwoorden. Dat was wat ik wilde onderzoeken. Maar door de arresten was dat eigenlijk onmogelijk geworden.

**Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen):** Het enige wat



we hebben, is dus het proces-verbaal waarin staat: we hebben die documenten en die briefwisseling gevonden. En effectief, op het aartsbisdom lag de briefwisseling die afkomstig was van mevrouw Halsberghe en van de heer Devillé.

Ik meen dat dat belangrijk is voor ons verslag en eigenlijk ook voor het verslag van 2010-2011. De heer Devillé is immers bijna afgeschilderd als een leugenaar, toen hij zei dat hij dat dossier doorgespeeld had. Ik meen dat het belangrijk is dat dat even gezegd kan worden.

Ten tweede, in uw nota schreef u ook iets over de commissie-Adriaenssens. U zei: het is een van de katholieke kerk afhankelijk orgaan waarbij zeker niet uit te sluiten valt dat het bepaalde dossiers niet doorverwijst naar justitie. Er is verwezen naar het verhoor van Peter Adriaenssens op 2 juli 2010. Dat wisten we eigenlijk al. We wisten dat de commissie-Adriaenssens een bepaalde handelswijze had waarbij men zaken niet doorstuurde naar justitie. In het proces-verbaal staat bijvoorbeeld een verwijzing naar een proces-verbaal kanton 3, folio 13, stuk 27. Men citeert daaruit, uit het verslag of uit het verhoor van Peter Adriaenssens.

Ik citeer het even: "op uw vraag waarom dat dossier niet werd doorgestuurd naar justitie, aangezien het misdrijf bezit kinderporno niet verjaard was, kan ik u zeggen dat dit wel een optie was, maar dat onze eerste bekommernis om de toestand van het slachtoffer ging". Daarin wordt dus gezegd dat het misdrijf niet verjaard was, in zoverre hij daarover kon oordelen, maar goed, soms is ook geoordeeld dat sommige dingen verjaard waren terwijl we ons daarover vragen kunnen stellen. Hoe dan ook, hierover zegt hij zelf duidelijk dat het bezit van porno niet verjaard was. Dat is één voorbeeld.

Klopt het dat er meermaals niet-verjaarde misdrijven niet naar justitie waren doorgestuurd? Hebt u dat kunnen vaststellen?

**Wim De Troy:** Ook hier kan ik alleen maar antwoorden dat wij niet in de mogelijkheid waren dat te onderzoeken. De dossiers van de commissie-Adriaenssens zijn immers het eerste dat nietig werd verklaard.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): We zouden daar wel uit kunnen afleiden dat indien de commissie spontaan aangifte had gedaan, de nietigverklaring achteraf geen impact zou hebben gehad, aangezien de dossiers op rechtmatige wijze aan justitie zouden zijn overgelegd. Dan had men die dossiers wel kunnen onderzoeken. De commissie had vastgesteld dat die niet verjaard

waren. Vraagteken. Justitie heeft een kans gemist om grondig onderzoek te doen doordat men toen de beslissing heeft genomen om die dossiers niet over te maken aan justitie.

**Wim De Troy:** Ik zou daarop willen antwoorden, maar ik kan dat alleen maar doen als ik de dossiers zelf zou zien, maar die zijn uit het dossier gehaald. Zoals een van mijn voorgangers heeft gezegd, ben ik hier om mijn waarheid te vertellen. Iedereen zijn waarheid; ik de mijne. Ik probeer die steeds op feiten te baseren. Ik verwijs naar het verslag van de Hoge Raad, maar ik verwijs ook naar het strafdossier. Ik ben daar zeer minutieus in, want ik wil geen dingen beweren die ik niet hard kan maken. Ik zou dus eerst de dossiers van de commissie-Adriaenssens moeten kunnen zien om te kunnen vaststellen wat er al dan niet meegedeeld had moeten worden. Ik kan daar op zich geen algemene uitspraak over doen.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Alle begrip daarvoor, want het betreft een hypothetische vraag. Het is veeleer een conclusie die we als commissie moeten trekken.

Ten derde, een paragraaf op pagina 15 van uw nota is me opgevallen. U schreef het volgende: "Op de zitting van 6 augustus van 2010 van de KI ben ik gehoord op uitdrukkelijk verzoek van het parket-generaal." U schreef vervolgens iets zeer belangrijks tussen haakjes. Het verwondert mij dat niemand anders u daar iets over heeft gevraagd. U schreef: "de betrokken parketmagistraat verontschuldigt zich telefonisch voor de vorderingen die hij op die zitting moet nemen". Elk woord is hier van belang. Ik wil hier dieper op ingaan, want dit intrigeert me. Vond het telefoontje van de parketmagistraat plaats voor of na de zitting van de KI?

**Wim De Troy:** Dat was voor de zitting.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Wie was die parketmagistraat? Was dat de heer De Lentdecker?

**Wim De Troy:** Nee.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Kunt u vertellen wie het was?

**Wim De Troy:** Dat kunt u terugvinden in het dossier.

**Benoît Dejemppe:** Volgens de reservefolie was de auteur of de magistraat die de vordering heeft getekend, Alex Verhegge.

**Wim De Troy:** Hij was het.

**Benoît Dejemepe:** Zijn naam staat op het document. Of hij dat zelf heeft opgesteld, weten wij natuurlijk niet.

**Wim De Troy:** Hij heeft mij gebeld. Hij was ook op de zitting aanwezig.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Het was dus de heer Verhegge.

Heeft hij ook gezegd van wie hij dat moest doen?

**Wim De Troy:** Neen.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Van wie zou het in theorie kunnen komen? Het moet van een hiërarchisch meerdere komen. Komt het van de procureur-generaal?

De heer Verhegge zal ook naar de commissie komen. Wij zullen het hem vragen.

**Wim De Troy:** Vraag het aan hem, want...

(Gelach)

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Heeft hij het u gezegd?

**Wim De Troy:** Neen, hij heeft het mij niet gezegd.

Ik zat namelijk in de auto. Ik was op weg naar de zitting en toen belde hij mij. Ik zie het nog zo voor mij.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Hij heeft wel duidelijk gezegd dat hij die vordering moest stellen?

**Wim De Troy:** Ja.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Kunt u nog even beschrijven hoe dat telefoongesprek verliep?

**Wim De Troy:** Volgens wat ik daarvan onthouden heb, ik was op weg naar Brussel, naar die zitting van 6 augustus. Hij belde mij, maar voor de rest ken ik de heer Verhegge niet persoonlijk. Ik heb nooit met hem contact gehad. Hij belde om te zeggen in welke zaal de zitting zou plaatsvinden. Dat was immers niet in de gebruikelijke zaal. Hij heeft toen ook gezegd: sorry, maar ik moet de nietigverklaring vorderen. Op dat moment kreeg ik daarvan kennis. Ik wist immers nog altijd niet... Ik ben niet naïef, dus ik had wel een vermoeden dat het niet goed zat, maar toen heb ik voor de eerste keer vernomen wat het ambt van de procureur-generaal op die zitting een halfuur later zou vorderen.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Uw indruk en onze interpretatie is dus dat hij die vordering tegen zijn zin moest verdedigen op die zitting?

**Wim De Troy:** Dat is de indruk die hij mij gaf en die ik had.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Gebeurt het vaker dat een parketmagistraat u belt om te zeggen dat het hem of haar spijt om iets te doen later op de zitting?

**Wim De Troy:** U weet dat het parket één en ondeelbaar is en dat het op zitting nog altijd mag vorderen wat het wil. Hier was echter een schriftelijke vordering. Voor de rest... Mijnheer, ik had eigenlijk alleen maar contact met de procureur des Konings en nadien met de federale procureur. Ik had normaal geen contact met het parket-generaal. Dat was niet mijn gesprekspartner. Het was dus uitzonderlijk dat ik een telefoon kreeg van iemand van het parket-generaal voor die bijzondere zitting. Hoe het er intern bij het parket-generaal aan toegaat of -ging, daar heb ik echt geen zicht op.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): De heer Verhegge wordt in elk geval ook nog uitgenodigd. We zullen hem daarover ondervragen.

Dank u wel voor uw eerlijke antwoorden.

De **voorzitter:** Zijn er nog vragen? (Nee)

Mijnheer De Troy, wenst u nog iets toe te voegen?

**Wim De Troy:** Neen, dank u, mijnheer de voorzitter.

Le **président:** Nos experts n'ont pas non plus de questions particulières à poser?

**Benoît Dejemepe:** Monsieur le président, je peux juste souligner que dans la structure des parquets, ceux qui écrivent les réquisitions qui vont devant le tribunal ou la cour d'appel ne sont pas toujours ceux qui font l'audience. En effet, certaines compétences sont parfois divisées. Il faut reconnaître qu'en période de vacances, c'est toujours un peu compliqué. Nous sommes au début du mois d'août. Il est probable que cela ait été fait en juillet. Ceux qui écrivent en juillet sont partis au mois d'août et ceux qui arrivent au mois d'août ne savent pas ce qu'il s'est passé en juillet. C'est un peu comme dans n'importe quelle grande entreprise. Il faut peut-être rechercher ici chez l'auteur de la réquisition, qui date probablement du mois de juillet, comment ils sont arrivés à cela. C'est la fameuse *team* multiconfessionnelle, même

si je ne sais pas si l'on peut encore en parler ainsi. Mais c'est probablement dans ce sens qu'il faut voir les choses. Ce n'est pas le "grand complot", comme on dit, mais c'est quand même probablement ce genre de réflexion.

Malgré tout, je vais vous poser une petite question sur la commotion publique qui a eu lieu au mois de juin. Comment le juge d'instruction la comprend-il? Aujourd'hui, on dit que c'est le hasard des circonstances. Mais le juge d'instruction est allé à Malines uniquement avec le magistrat du parquet chargé de la presse, qui ne connaît pas le dossier, tout en laissant à Bruxelles le magistrat qui est chargé du dossier. Et, après, on va s'étonner que l'affaire paraisse dans la presse. Or le seul magistrat qui est là ne prend pas de réquisition particulière; il assiste simplement. Là, il y a peut-être une réflexion à avoir sur la manière dont on organise une perquisition avec, normalement, le titulaire du dossier. Mais, ici, ce n'est pas lui. Et c'est justement, par hasard, si j'ose dire, celui qui est responsable de la presse.

**Wim De Troy:** Mag ik daar even op inpikken? De media-aandacht – de dag zelf, de dagen nadien, de weken nadien, zelfs de maanden nadien – woog ontegensprekelijk op het onderzoek. Dat heb ik de vorige keer ook gezegd. Ik verwijt de pers ook niets. Toen ik hier de vorige keer was, verschenen er de dag nadien al berichten dat ik uithaalde naar de pers. Neen, dat heb ik helemaal niet gedaan. Ik zeg alleen maar dat dat gegeven woog, meer niet.

Ik vind uw voorstelling van zaken niet correct, mijnheer de expert. Ik heb er nooit bij stilgestaan dat ik de persmagistraat meenam of dat de persmagistraat meeding op huiszoeking. Ik wil daar even blijven bij stilstaan, want dit heeft het onderzoek echt bemoeilijkt. Eigenlijk insinueert u dat Jos Colpin aan de pers gelekt zou hebben.

**Benoît Dejemeppe:** Neen, dat niet, maar het is toch een beetje vreemd. Er zijn allerlei omstandigheden toevallig gebeurd. De aanwezigheid van de persmagistraat is misschien ook toeval, of misschien geen toeval, dat weet ik niet, maar het is wel een feit dat de magistrat die de zaak beheerde niet aanwezig was.

**Wim De Troy:** De heer Bulthé is hier komen uitleggen waarom hij Jos Colpin meegestuurd heeft op huiszoeking. Dat is sowieso mijn beslissing niet. Dat is een beslissing, intern bij het parket. Jos Colpin is mee geweest, niet als persmagistraat, maar als adjunct van de procureur des Konings, als lid van het directiecomité, als eerste sub enzovoort. Als het allemaal ideaal was verlopen, was daar geen pers geweest.

Als Rik Torfs daar niet was geweest... Ik verwijt Rik Torfs dat ook niet, maar het had hem misschien gesierd als hij achteraf zou hebben gezegd: ja, ik heb de pers gebeld. Goed, dat hoeft hij ook niet te doen, maar als Rik Torfs daar niet was geweest, wist de pers dat niet.

Toen we daar zijn binnengekomen, hebben we direct aan iedereen gevraagd om de gsm's af te geven om te voorkomen dat men de buitenwereld zou contacteren, zoals men dat bij elke huiszoeking doet. Of dat dan Jos Colpin of iemand anders was, de pers zou daar niet zijn geweest, of toch niet het grootste gedeelte van de dag. Ze waren daar nu van in het begin. Eigenlijk was het een voordeel dat de persmagistraat meeding, want hij wist hoe hij met de pers moest omgaan. Als Liesbeth Verlinden of Wenke Roggen mee waren geweest, dan was het anders geweest, want zij hadden niet die ervaring van Jos Colpin op dat vlak.

Nogmaals, wij hebben de pers niet ingelicht, Rik Torfs heeft dat gedaan. Die twee dames van de regionale tv... die pv's zitten in het dossier. Ik begrijp niet dat men dat zo moeilijk kan aanvaarden.

Ten tweede, dit wil ik toch ook benadrukken, u zegt dat Jos Colpin het dossier niet kende, maar het dossier bevatte slechts twee pv's van elk ongeveer een bladzijde. Jos Colpin was toch perfect in staat om twee pv's van een bladzijde te lezen?

Mijnheer de expert, ik kende het dossier ook niet tot op het moment waarop ik de twee pv's kreeg. Meer was er op dat moment niet. Ik heb de processen-verbaal geanalyseerd. Ik heb de analyse meegegeven in de nota. Dat was het. Men moet geen specialist in zedenzaken zijn om te weten waarover het gaat en wat er in de huiszoeking moet worden gezocht.

**Benoît Dejemeppe:** Ik maak geen verwijt. Wanneer een substituut die de zaak beheert echter aanwezig is, heeft hij wel de gelegenheid om aan de rechter te vragen het onderzoek uit te breiden tot andere feiten.

We hebben daarstraks gesproken over het aanhangig maken van de onderzoeksrechter en over de begrenzing en perimeter waarbinnen hij moet werken. Hij kan die perimeter uitbreiden, maar dat is altijd op vordering van het parket.

Er is een discussie met de substituut of met de procureur des Konings, die beide aanwezig zijn op het ogenblik van de huiszoeking. Op dat moment is dat blijkbaar niet gebeurd. Mevrouw Verlinden heeft ons verteld dat zij de dag daarna heeft

gevraagd het onderzoek te openen en uit te breiden tot andere feiten.

**Wim De Troy:** Dat blijft op zich een raar verhaal. De feiten op zich die aanhangig werden gemaakt, waren in mijn ogen immers ruim genoeg. Ik herhaal dat ik enkel voor mijzelf spreek. Er is de bepaling in de groene vordering. Nu wordt de bepaling om alle misdrijven te onderzoeken, afgedaan als een standaardformule die geen enkele waarde heeft. Ze staat echter wel in de vordering boven een handtekening. De uitbreiding ging niet alleen over de kwalificatie, maar ook over de feiten. De dossiers van Devillé werden mee aanhangig gemaakt.

Het blijft een rare zaak dat soortgelijke feiten... Godelieve Halsberghe zit met een aantal dossiers die haar op een bepaalde manier ter kennis zijn gebracht. Rik Devillé heeft een aantal dossiers meer in aantal, die hem ook op een bepaald manier ter kennis zijn gebracht. Die feiten van mevrouw Halsberghe worden aanhangig gemaakt op basis van seksueel misbruik. De andere feiten van de heer Devillé worden aanhangig gemaakt op basis van schuldig verzuim. Dat klopt op zich niet. Het gaat over beide zaken. De feiten op zich waren op dat vlak in mijn ogen meer dan ruim genoeg.

Dat is zeker geen kritiek op iemand anders, integendeel.

**Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Mijnheer de voorzitter, ik vind het een beetje bizar dat de discussie over het al dan niet lekken naar de pers nu opnieuw opduikt door de vraag van de expert. Die kwestie is al zo vaak behandeld. Iedereen heeft daarover hetzelfde gezegd. Het staat ook in het verslag van de Hoge Raad, die met iedereen gesproken heeft.

Het is met de procureur besproken. In de nota staat ook uitdrukkelijk: het proces-verbaal van het verhoor van Rik Torfs, karton 4, folio 17, stuk 24, waarin hij zegt: "Er heeft niemand deze operatie naar mij gelekt; het was louter toeval. Toen ik mijn interview beëindigd had en op weg was naar Antwerpen belde ik naar Kris Hoflack, chef Duiding van de VRT."

Het is Rik Torfs die in het proces-verbaal heeft gezegd dat hij dat heeft zien gebeuren en naar de pers heeft gebeld. Ik meen dat wij echt moeten stoppen met insinueren, tenzij er andere stukken zijn, dat wie dan ook, een onderzoeksrechter of een parketmagistraat, gebeld zou hebben. In alles wat we hier al gedaan hebben, is daarvoor geen enkel element. En toch duikt dat opnieuw op.

Ik wou dat toch even zeggen. Ik vind eerlijk gezegd,

excuseer mijnheer de expert, dat u een beetje uit uw rol valt door dat opnieuw op tafel te werpen. Excuseer me dat ik dat moet zeggen, maar ik word daar een beetje kregelig van.

**Wim De Troy:** Het heeft me echt achtervolgd, maanden aan een stuk. Men heeft me verweten dat ik met de pers een huiszoeking ben gaan doen. De 'spectaculaire huiszoeking' enzovoort. Dat heeft ontengensprekelijk ook gewogen op het onderzoek.

**Le président:** Chers collègues, pouvons-nous clôturer ici cette seconde audition de M. De Troy? Ou l'un d'entre vous souhaite-t-il encore intervenir? (Non)

Mijnheer De Troy, we danken u nogmaals voor uw aanwezigheid en beschikbaarheid.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.08 uur.*

*La réunion publique de commission est levée à 12 h 08.*

Na lezing, volhardt en tekent,

.....  
Wim De Troy